

тници. В това са включени представените от тях статии и съобщения. От различни гледни точки те засягат принципни въпроси от развитието на предосвободенската ни периодика: ориентацията към модерното, към напредналите страни в Европа, интереса към международния политически живот, специфичната роля на пресата в тогавашното българско общество. Някои от публикациите анализират отделни периодични издания, други доизясняват приноса на възрожденски журналисти, трети уточняват дописници със заслуги за родното селище. Въвеждат се в научно обръщение сведения за и от неизползвани досега периодични издания. В редица текстове се откроява съдържащата се във възрожденските вестници и списания разнообразна информация, интерпретирана като исторически извор, който е нужно да се съпоставя и допълва с автентични документални източници.

Надяваме се поставянето във фокус на българската възрожденска преса чрез предлагания сборник да бъде подтик не само за нови научни изследвания. Пред съвременното човечество, както се знае, стои глобалният проблем за корелацията медии - общество. В нашата страна също се усилва критичността към български медии с послания, които обедняват и опошляват. Тези явления освен всичко друго предизвикват тревога у аудиторията, още повече и сред специалистите, които познават традициите, постиженията на българската публицистика. И от тази гледна точка сборникът „Българският периодичен печат през Възраждането“ ни се струва навременен. С разнообразното си съдържание той дава представа за многостранното въздействие на възрожденската ни периодика върху културното, обществено-политическо и нравствено израстване на нацията. Независимо от различията в дневния ред на обществото ни тогава и днес, съвременето отново актуализира мисията на медиите за това израстване.

От съставителите